

सिंहशशक-कथा

(विषयोऽयं पञ्चतन्त्रम् इति आख्यायिकाग्रन्थात् आनीतः । एषा आख्यायिका पण्डितविष्णुशर्मणा सुखेन बालानां नीतिशिक्षार्थं विरचिता । पशुपक्षिणां चरित्रमाधारीकृत्य नीत्युपदेशपूर्णाः कथाः अत्र उपलभ्यन्ते । प्रकृतपक्षे पञ्चतन्त्रमेव बालानां सर्वोत्तमः शिक्षणीयः ग्रन्थः । प्रदत्तसिंहशशककथायां बुद्धिबलेन कथम् अत्याचारिणः विनाशः सम्भवेत् तदेव प्रतिपादितम् । मूलकथायाः संक्षेपणम् अत्र विहितम् ।)

कस्मिंश्चिद् वने भासुरको नाम सिंहः प्रतिवसति स्म । अथासौ नित्यमेवानेकमृगशशकादीन् व्यापादयति । अथान्येद्युः तद्वनजाः सर्वे वराहादयो मिलित्वा तमभ्युपेत्य प्रोचुः, “स्वामिन् ! किमनेन सकलमृगवधेन नित्यमेव, यतस्तव एकेनाऽपि मृगेण तृप्तिर्भवति । अद्य प्रभृति तवात्रोपविष्टस्य जातिक्रमेण प्रतिदिनमेको मृगो भक्षणार्थं समेष्यति । एवं कृते तव तावत् प्राणयात्रा क्लेशं विना भविष्यति, अस्माकं च पुनः सर्वोच्छेदनं न स्यात् ।”

अथ तेषां वचनमाकर्ण्य भासुरक आह, “अहो ! सत्यमभिहितं भवद्भिः । परं यदि नित्यमेव नैकः श्वापदः समागमिष्यति, तन्नूनं सर्वानपि भक्षयिष्यामि ।” अथ ते तथैव प्रतिज्ञाय तत्रैव वने निर्भयाः पर्यटन्ति । एकश्च प्रतिदिनं क्रमेण याति ।

अथ कदाचित् जातिक्रमात् शशकस्य वारः समायातः । स समस्तमृगैः प्रेरितोऽनिच्छन्नपि मन्दं मन्दं गत्वा सिंहस्य वधोपायं चिन्तयन् वेलातिक्रमं कृत्वा व्याकुलितहृदयो यावत् गच्छति, तावन् मार्गे कूपमेकं दृष्टवान् । यावत् स कूपोपरि याति, तावत् कूपमध्ये आत्मनः प्रतिबिम्बं ददर्श । दृष्ट्वा च, तेन

चिन्तितम्, “यत् भव्य उपायोऽस्ति । अहं भासुरकं प्रकोप्य स्वबुद्ध्यास्मिन् कूपे पातयिष्यामि ।”

अथासौ दिनशेषे भासुरकसमीपं प्राप्तः । सिंहोऽपि वेलातिक्रमेण क्षुत्क्षामकण्ठः कोपाविष्टः व्यचिन्तयत्- “अहो, प्रातराहाराय निःसत्त्वं वनं मया कर्तव्यम् ।” एवं चिन्तयतस्तस्य शशको मन्दं मन्दं गत्वा प्रणम्य तस्याग्रे स्थितः । अथ तं प्रज्वलितात्मा भासुरको भर्त्सयमान आह, “रे शशकाधम ! एकस्तावत् त्वं लघुः, अपरतो वेलातिक्रमेण प्राप्तः । तस्मादपराधात् त्वां निपात्य प्रातः सकलान्यपि मृगकुलानि उच्छेदयिष्यामि ।”

एतच्छ्रुत्वा शशकः सचिनयं प्रोवाच- “स्वामिन् ! नापराधो मम न च सत्त्वानाम् । तच्छ्रूयतां कारणम् ।” सिंह आह, “सत्त्वरं निवेदय यावन् मम दंष्ट्रान्तर्गतो न भविष्यसि ।” शशक आह, “स्वामिन् ! समस्तमृगैरद्य जातिक्रमेण मम लघुतरस्य प्रस्तावं विज्ञाय चतुर्भिः शशकैः सहाहं प्रेषितः । ततोऽहमागच्छन् मार्गे महता केनचिदपरेण सिंहेन गह्वरात् निर्गत्याभिहितः, ‘रे क्व प्रस्थिता यूयम् ? अभीष्टदेवतां स्मरत ।’

ततो मयाभिहितम्, “वयं स्वामिनो
भासुरकसिंहस्य सकाशमाहारार्थं गच्छामः ।”
ततस्तेनाभिहितम्, “यद्येवं तर्हि मदीयमेतद् वनम् ।
मया सह समस्तैरपि श्वापदैर्वर्तितव्यम् । चौररूपी
स भासुरकः । अथ यदि सोऽत्र राजा ततो
विश्वासस्थाने चतुरः शशकानत्र संस्थाप्य तमाहूय
दुमागच्छ । यः कश्चिद् आवयोर्मध्यात् पराक्रमेण राजा
भविष्यति ।” ततोऽहं तेनादिष्टः
स्वामिसकाशमभ्यागतः । एतद् वेलातिक्रमकारणम् ।
तदत्र स्वामी प्रमाणम् ।”

तच्छ्रुत्वा भासुरक आह, “भद्र ! यद्येवं तत्
सत्वरं दर्शय मे तं चौरसिंहं येनाहं मृगकोपं तस्योपरि
क्षिप्त्वा स्वस्थो भवामि ।” शशक आह, “स्वामिन् !
परं भवतः शत्रुः दुर्गाश्रयः । ततो दुर्गस्थो दुःसाध्यो

भवति रिपुः ।” भासुरक आह, “भद्र ! दुर्गस्थमपि
दर्शय तं चौरसिंहं येन व्यापादयिष्यामि ।”

अथ शशक आह, “यद्येवं तदागच्छतु
स्वामी ।” एवमुक्त्वाग्रे चलितः । ततश्च
पूर्वदृष्टकूपमासाद्य स भासुरकमाह, “स्वामिन् ! कस्ते
प्रतापं सोढुं समर्थः ? त्वां दृष्ट्वा दूरतोऽपि स चौरसिंहः
प्रविष्टः स्वं दुर्गम् । तदागच्छतु, येन दर्शयामि ।”

भासुरक आह, “अरे दर्शय मे तद् दुर्गम् ।”
तदनु शशकेन दर्शितः कूपः । ततः सोऽपि मूर्खः सिंहः
कूपमध्ये आत्मप्रतिबिम्बं जलमध्यगतं दृष्ट्वा
सिंहनादमकरोत् । ततः प्रतिशब्देन कूपमध्यात्
द्विगुणतरो नादः समुत्थितः । अथ तेन तं शत्रुं मत्वात्मानं
तस्योपरि प्रक्षिप्य प्राणाः परित्यक्ताः । शशकोऽपि
हृष्टमनाः सर्वमृगानानन्द्य तैः सह यथासुखं तत्र वने
न्यवसत् ।

टिप्पणी

अन्येद्युः - अन्यस्मिन् दिवसे । सर्वोच्छेदनम् - क्षणभङ्गं कृत्वा (सर्वेषां विनाशः) ।
आकर्ण्य - लुब्धं (श्रुत्वा) । श्वापदः - ह्येषु (शुनः पदानि इव पदानि यस्य) । पर्यटन्ति - घर्षयन् कर्तुं
(पर्यटनं कुर्वन्ति) । क्षुत्क्षामकण्ठः - क्षुधाक्षामकण्ठः (क्षुधा क्षामः कण्ठः यस्य) । प्रज्वलितात्मा - अति क्रोधयुक्ता
(नितरां क्रोधपरवशः) । निपात्य - हृत्वा (हत्वा) । सत्त्वानाम् - प्राणानाम् (प्राणिनाम्) । संस्थाप्य - रक्ष्य
(संस्थापनं कृत्वा) । एवमुक्त्वा - एवमुक्त्वा (एवं कथयित्वा) । भर्त्सयमानः - भर्त्सनां कुर्वन् ।
दुर्गाश्रयः - दुर्गस्थः (दुर्गम् आश्रयः यस्य) । प्रतिशब्देन - प्रतिध्वनिं (प्रतिध्वनिना) । प्राणयात्रा -
जीवननिर्वाहः ।

अभ्यासः

1. निजभाषया वाक्यद्वयेन वाक्यत्रयेण वा उत्तरं लिखत ।

- (क) भासुरकः कथं मृतः ?
- (ख) क्रुद्धः सिंहः शशकं किमवदत् ?
- (ग) वन्यजन्तवः भासुरकाय कीदृशं प्रस्तावं दत्तवन्तः ?
- (घ) शशकः विलम्बस्य कारणं किमवदत् ?
- (ङ) पशूनां प्रस्तावं श्रुत्वा भासुरकः किमाह ?

2. निजभाषया एकपदात्मकं/अतिसंक्षिप्तमुत्तरं लिखत ।

- (क) भासुरकः नित्यं कान् व्यापादयति ?
- (ख) जातिक्रमेण कदाचित् कस्य वारः आगतः ?
- (ग) शशकः कूपमध्ये किमपश्यत् ?
- (घ) कीदृशः रिपुः दुःसाध्यः ?
- (ङ) प्रतिशब्देन कूपात् कः समुत्थितः ?
- (च) भासुरकः कथं स्वस्थो भविष्यति ?
- (छ) मार्गे गच्छन्तं शशकं अपरः सिंहः दृष्ट्वा किमुवाच ?
- (ज) शशकः समस्तमृगैः प्रेरितः किमकरोत् ?
- (झ) कूपे स्वप्रतिविम्बं दृष्ट्वा शशकः किमचिन्तयत् ?
- (ट) प्रतिदिनं कति श्वापदाः भासुरकसमीपं यान्ति ?

3. सन्धिविच्छेदं कुरुत ।

यतस्तव, कस्ते, तदनु, शशकानत्र, प्रातराहाराय, यद्येवम्, तदागच्छतु, साध्यो भवति, दुर्गस्थमपि सिंहनादमकरोत् ।

4. सन्धिं कुरुत ।

तृप्तिः + भवति, न + एकः, तस्य + अग्रे, सकलानि + अपि, सः + अहम्, सर्वम् + एकाम्, तस्य + उपरि, मत्वा + आत्मानम्, सर्व + उच्छेदनम्, कः + चित् ।

5. रेखाङ्कितपदानां विभक्तिनाम लिखत ।

- (क) ते वने निर्भयाः पर्यटन्ति ।
- (ख) त्वं वेलातिक्रमेण प्राप्तः ।
- (ग) समस्तैः श्वापदैः वर्तितव्यम् ।
- (घ) दुःसाध्यो भवति रिपुः ।
- (ङ) कूपमध्यात् द्विगुणतरो नादः समुत्थितः ।

6. रेखाङ्कितपदानां विभक्तिकारणं लिखत ।

- (क) स्वामिन् ! भवतः शत्रुः दुर्गाश्रयः ।
- (ख) अथ शशकः आह ।
- (ग) निःसत्त्वं वनं मया कर्तव्यम् ।
- (घ) मया सह वर्तितव्यम् ।
- (ङ) अभीष्टदेवतां स्मरत ।

7. वाक्यानि रचयत ।

उपरि, विना, क्रमेण, सविनयम्, सह, यथासुखम्, एवम्, स्मरत, तत्र, कर्तव्यम् ।

8. शुद्धम् उत्तरं निरूपयत ।

(क) सिंहस्य नाम किमासीत् ?

(i) भस्मासुरः

(ii) क्षुद्रबुद्धिः

(iii) भासुरकः

(iv) चण्डरवः

(ख) रिपुः कदा दुःसाध्यो भवति ?

(i) गृहस्थः

(ii) दुर्गस्थः

(iii) ग्रामस्थः

(iv) गर्भस्थः

(ग) मूर्खः सिंहः कूपमध्ये आत्मनः प्रतिबिम्बं जलमध्यगतं दृष्ट्वा किमकरोत् ?

(i) शङ्खनादम्

(ii) ब्रह्मनादम्

(iii) सिंहनादम्

(iv) धरानादम्

(घ) कदाचित् जातिक्रमात् कस्य वारः समायातः ?

(i) मृगस्य

(ii) गजस्य

(iii) शशकस्य

(iv) अश्वस्य

(ङ) केन पञ्चतन्त्रं विरचितम् ?

(i) विष्णुशर्मणा

(ii) कालिदासेन

(iii) नारायणेन

(iv) नारदेन

9. शून्यस्थानानि पूरयत । (कोष्ठकात्)

(क) प्राणयात्रा _____ विना भविष्यति ।

(ख) कूपमध्ये _____ प्रतिबिम्बं ददर्श ।

(ग) शशकः _____ प्रोवाच ।

(घ) मृगकोपं _____ उपरि क्षिप्त्वा स्वस्थो भवामि ।

(ङ) स चौरसिंहः प्रविष्टः स्वं _____ ।

सविनयं, दुर्गम्, क्लेशं, तस्य, आत्मनः

